

Ev. Euf. 18, 9—14.

Won žašcho paš tež k uěfotarym, kenž hami hebe wele do-
wěrichu, aby pšchawe byli, a drugich janizowachu, tu pšchironoscž:

Dwa žtoweka žěšchtej gorěj do templa he modlit, jaden běšcho
farisejař, a ten drugi žolnař.

Ten farisejař stojižy modlašcho he ham pšchi hebe taf: ja
he tebe žekuju, Bog, až ja nješom ako druge luže, rubjažnifi,
nepschawe, maňželstwa łamare, daniž teke ako ten žolnař.

Ja se sposchim dwojžy sa tyžen a sažabeschim šchynno, zož mam.

A ten žolnař snasdala stojižy nefsčěšcho tež hwojej wožy k
něbju swignusch; ale deri na hwoju hutšchobu a žašcho: Bog byž
mě grěšnikoju gnadny!

Ja žěju wam: ten žěšcho dołoj, hupšchawjony do hwojeje
wjaže pšched wonym; pšcheto chtož he hamego pobušchyo, ten bužo
ponižany, a chtož he hameg poniža, ten bužo pobušchony.

Dajšcho nam, I. p! s togo š. evangelia pšchemyšlišch:
To hupšchawene togo grěšnika pšched Bogom,
a glědasch:

- I. Kotry grěšnik hupšchawjony hordujo,
- II. We žom to hupšchawene hobstoj, a
- III. Zo Boga k tomu hupšchawenu wabi a
sporajo.

D žyweņa žrědło,
Ty stuzonk by nam;
D nimerne hwětko
We tebe doščž mam;
D smilnosćzi studna,
Kenž łaznym jo godna,
A s Božego templa do dušchow he lějo,
Kenž pšchohe wo gnadu; jich grěch he pšcheyž sejo.
Amen.

Dajšcho nam glědasch